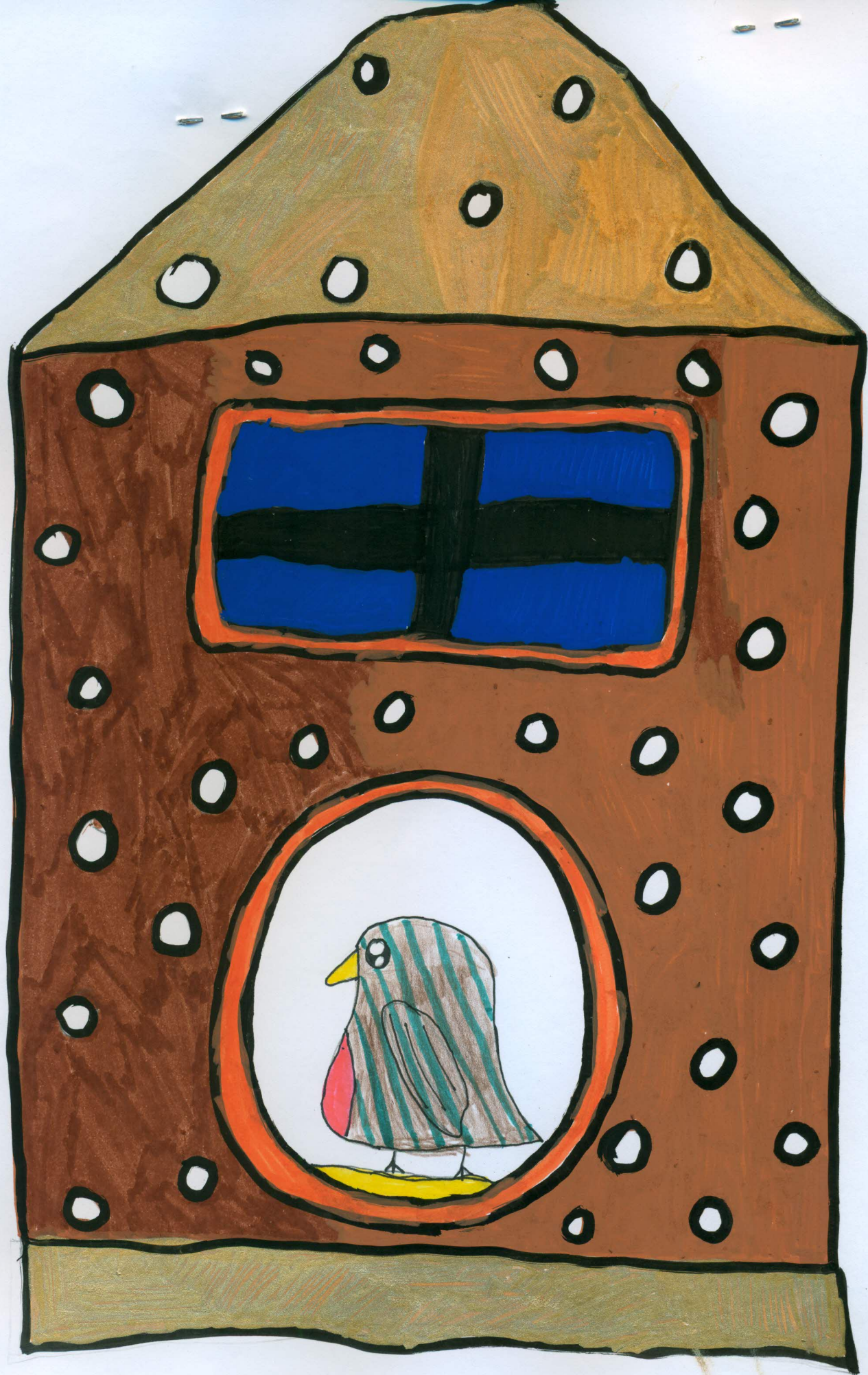

PUSTOLOVINA SA ZMAJEM.

NAPISALA I ILUSTRIRALA : JOSIPA MIKULIĆ

NAPISALA I ILUSTRIRALA : JOSIPA MIKULIĆ

Daleko od grada Šumograda, živio je devetogodišnji dječak Martin sa svojim roditeljima, mamom Klarom i tatom Tomislavom.

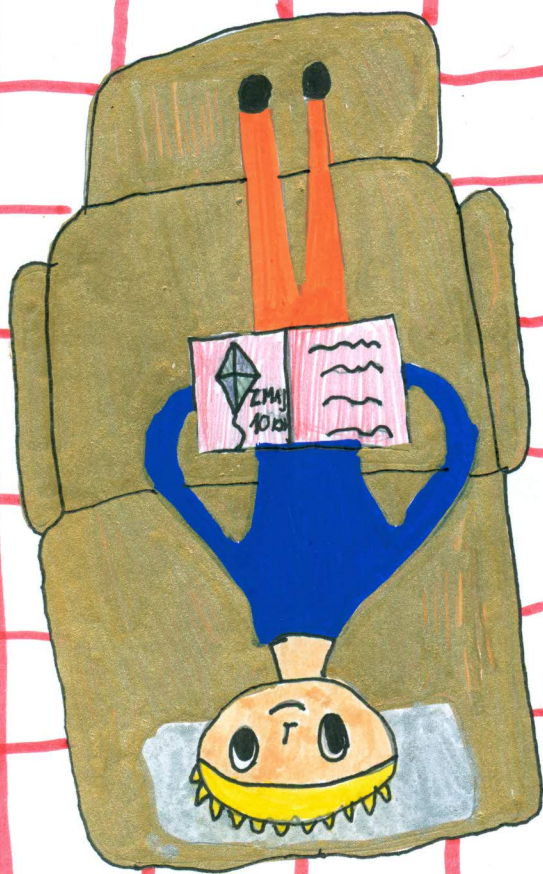
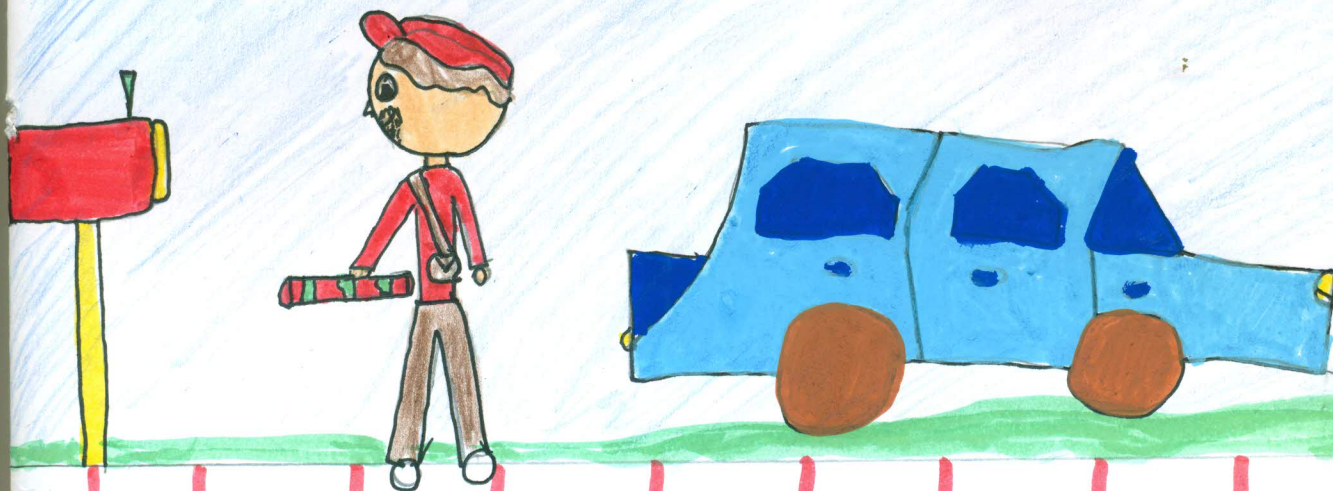

Ubrzo su stigli ljetni praznici, a Martinu je postalo dosadno stalno gledati u telefon, igrati iste igrice, a i prijatelji su mu otišli na more.

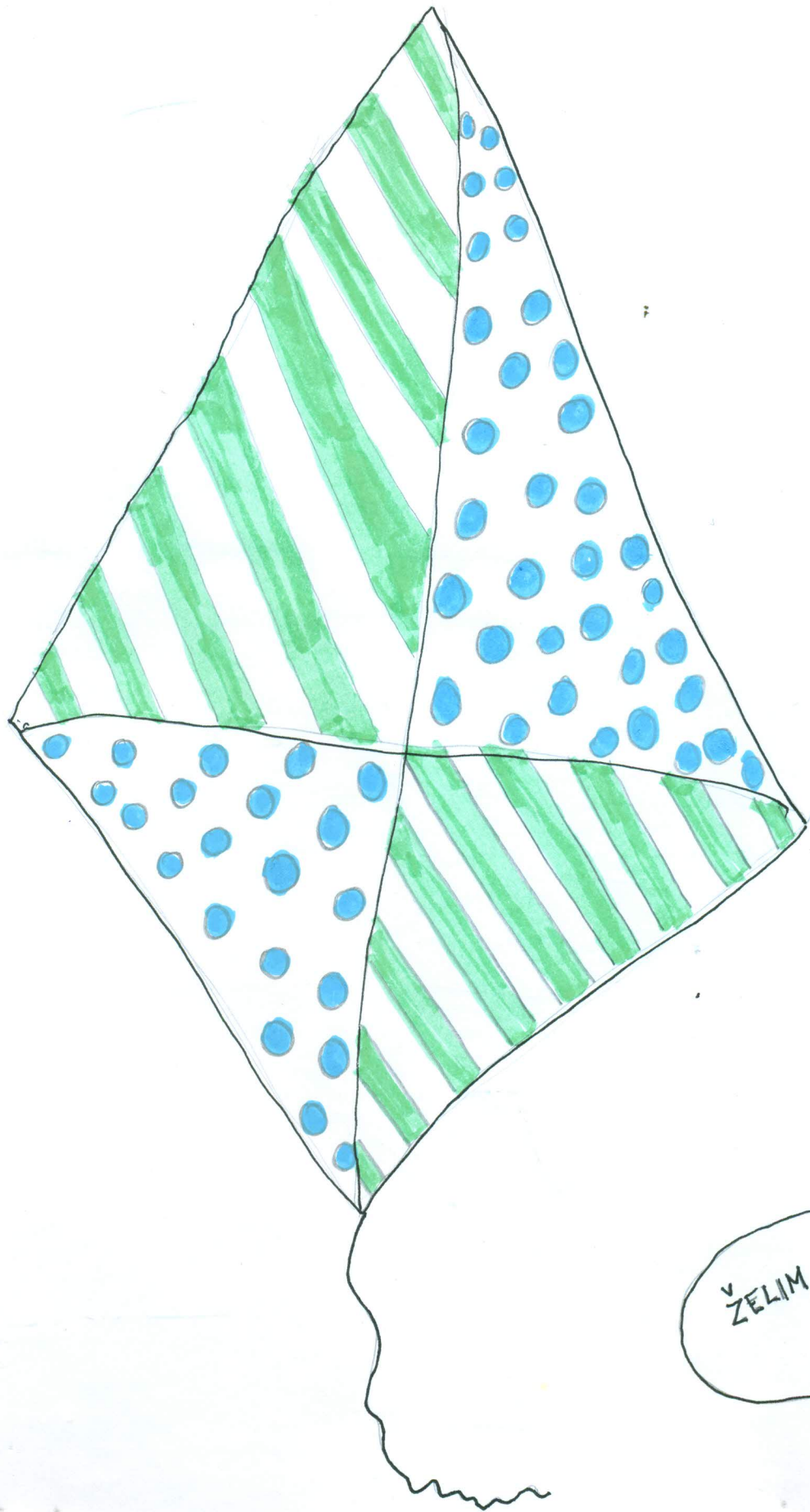

Većinu je dana provodio sam dok su roditelji radili. To ljeto nije mogao ići na more jer su mu roditelji imalo jako važnog posla koji nisu mogli samo tako ostaviti.

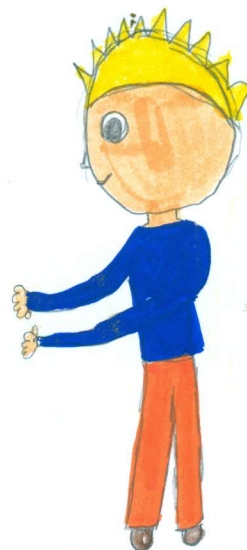
Poštár Stipe često je dostavljao reklame od različitih trgovina u njegov sandučić. Svakog dana je Martin listao reklame i jednog dana je ugledao zmaja.

Zmaj je imao zelene šare i plave točke koje su podsjećale na ukusne bobice. Bio je to najstrašniji i najljepši zmaj kojega je ikada vidio. Rekao je: „Želim to!!!!“

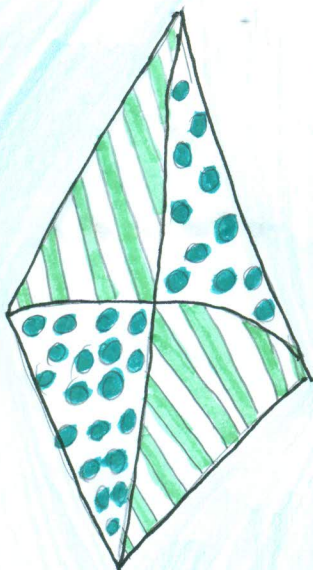

Roditelji još nisu ušli u kuću, a Martin je već počeo vikati i mahati letkom.
"Tataaaaaa!!! Molim te kupi mi zmaja, molim te!!!! Tata mu odgovori da će
sutra usput otići vidjeti u trgovinu.

Martin je sljedeći dan čekao nestrpljivo da se roditelji vrate kući. Tata je nosio paketić u ruci. Uzbuđeno i sretno, Martin je povikao: "To je to!!!"

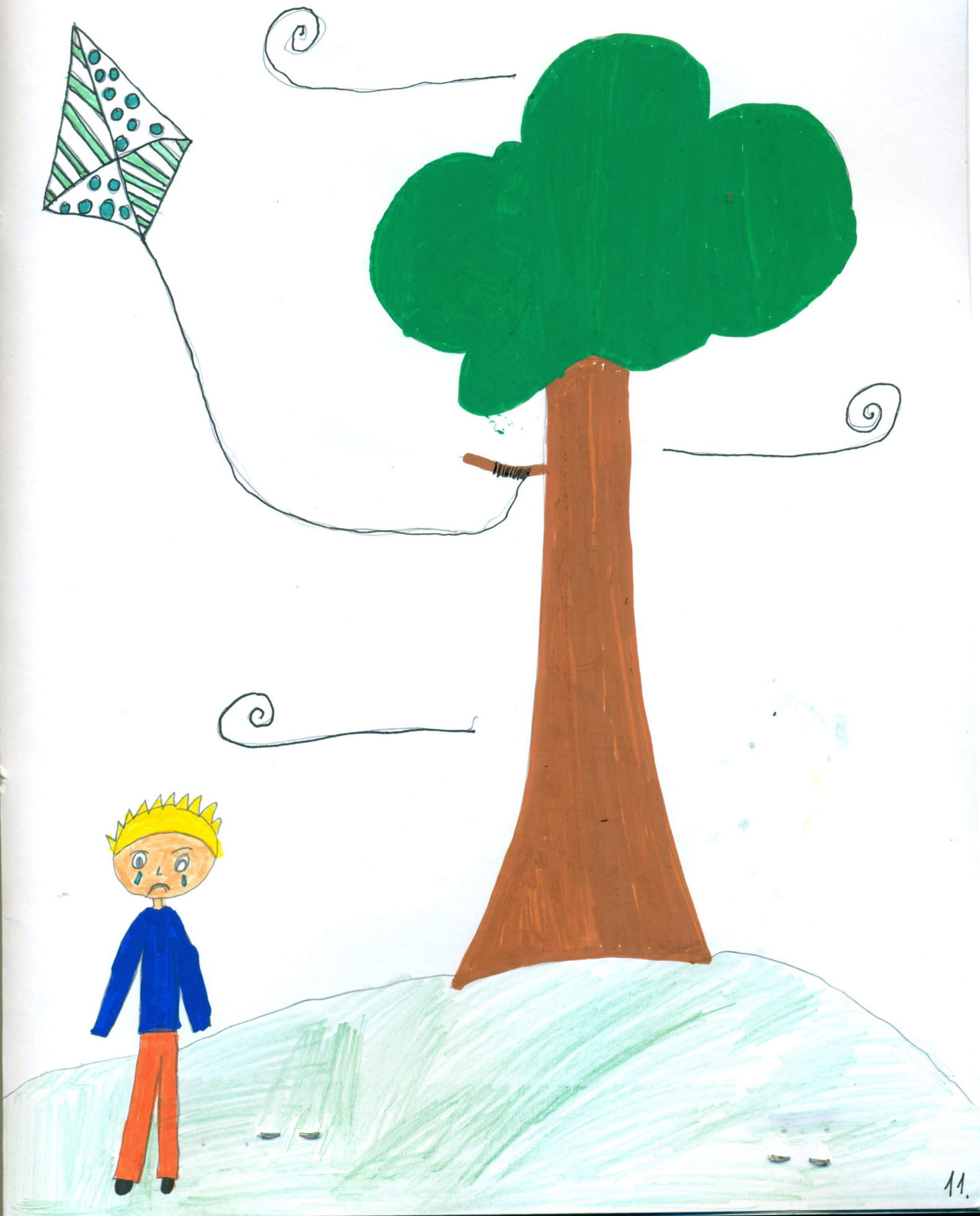

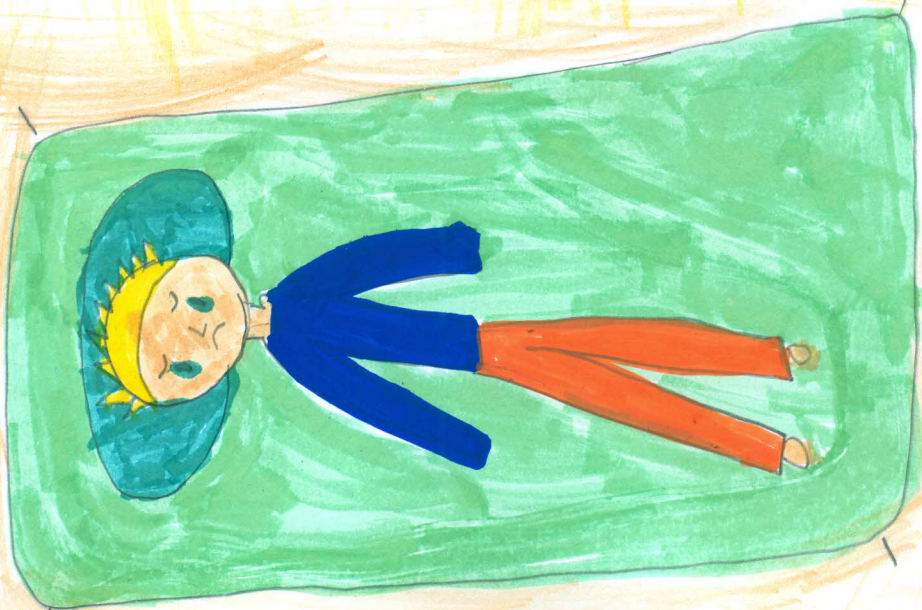
Martin je jedva čekao da počne puhati vjetar kako bi isprobao svojeg zmaja. Martinova kuća nalazila se blizu šume. Idealno za puštanje zmaja. Dječak je bio jako sretan, svaki je dan imao nove avanture.

Jedna od avantura je bila ta da je Martin zamislio da je vitez, a zmaj je bio najstrašnji zmaj. Hrabri vitez Martin je u toj borbi uspio pobijediti najstrašnijeg zmaja na svijetu, a za nagradu je dobio pehar u obliku kacige.

Jednog je četvrtka jako puhao vjetar, dječak je trčao blizu šume, vukao zmaja visoko, koliko je god uže bilo dugačko. Vjetar je mijenjao smjer i otpuhao zmaja u krošnju stabla. Nikako ga nije mogao odvezati niti maknuti s grane.

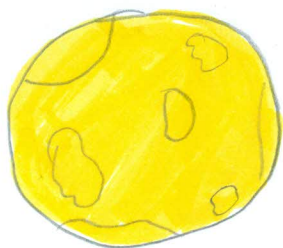
Tužan je otišao kući. Počelo je nevrijeme. Njegov otac nije mogao pomoći oko zmaja. Kiša je padala sve jače i jače.

Martin je bio tužan. Ni jesti nije mogao od tuge. U petak je svanulo sunce. Lijep dan bez vjetrova. Tako se dječak požurio do šume potražiti zmaja. Na granama ga nije bilo. Čuo je samo glasan cvrkut ptičica. Na travi je ugledao zmaja, a ispod su se skrivale slatke ptičice.

Iznenadio se, a ptičice su sve glasnije cvrkutale. Ptičice su imale plave pruge na smeđem perju. Bile su to najljepše ptičice koje je vidio.

Sve je to ispričao roditeljima, te mu tata predloži složiti kućicu za ptičice i hranilicu. Danima su tata i Martin gradili i sastavljali kućicu od drveta. Napokon kad je bila gotova, odnijeli su je zajedno do šume.

Stavili su kućicu pokraj mjesta gdje je Martin našao svojeg zmaja. Kućica je bila smeđe boje i imala je bijele točke. Kad su postavili kućicu, ptičice su odmah doletjele i počele cvrkutati od sreće.

ŽIV - ŽIV !

Bilo je to veselje koje će pamtiti cijeli život.

PODACI O AUTORU

NASLOV SLIKOVNICE:

PUSTOLOVINA SA ZMAJEM

IME I PREZIME:

JOSIPA MIKULIĆ

RAZRED:

3.C

NAZIV ŠKOLE:

OŠ VELIKA MLAKA– PŠ MIČEVEC

KRATKA AUTOBIOGRAFIJA:

Josipa Mikulić je rođena u Zagrebu 16. travnja 2013. Živi u Mičevcu s mamom, tatom i bratom. Učenica je 3.c razreda PŠ Mičelec. Najviše voli provoditi slobodno vrijeme u igri i druženju s prijateljima. Najdraži predmeti su joj Likovna kultura i Tjelesna i zdravstvena kultura.